

RETTENS DOM (Femte Afdeling)
17. februar 1998

Sag T-56/96

Alberto Maccaferri
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd – midlertidigt ansatte – ansættelsesprocedure – overførsel af stilling – manglende begrundelse – magtfordrejning – berettiget forventning«

Fuldstændig gengivelse på fransk . . . . . II - 133

Angående: Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om ikke at udnævne sagsøgeren til midlertidigt ansat i lønklasse A4/A5 i Generaldirektoratet for Erhvervspolitik, Handel, Turisme og Erhvervsdrivende Foreninger efter udvælgelsesprøve 62T/XXIII/93, og om fornødent af Kommissionens afgørelse om at overføre denne stilling til et andet generaldirektorat for at erstatte den med en stilling på budgettet i kategori B.

Udfald: Annullation.

Resumé af dom

Sagsøgeren har i adskillige år arbejdet i den offentlige og private sektor i Italien. Den 21. april 1993 tiltrådte han tjenesten ved Kommissionen som hjælpeansat. Den 1. maj 1994, da hans kontrakt som hjælpeansat var udløbet, blev sagsøgeren ansat af selskabet James Duncan & Associates, som stillede ham til rådighed for Kommissionens Generaldirektorat for Erhvervs politik, Handel, Turisme og Erhvervsdrivende Foreninger (GD XXIII).

Sagsøgeren deltog i udvælgelsesprøve 62T/XXIII/93, som havde til formål at vælge en midlertidigt ansat i lønklasse A4/A5 til GD XXIII. Ved skrivelse af 22. juli 1994 underrettede formanden for udvælgelseskomitéen ham om, at han var opført på listen over beståede ansøgere.

På en ikke nærmere præciseret dato besluttede Kommissionen dernæst at overføre denne A4/A5-stilling til et andet generaldirektorat og erstatte den med en stilling i kategori B. Der blev organiseret en ny ansættelsesprocedure for denne B-stilling. Denne stillingsoverførsel gav anledning til en korrespondance mellem Kommissionens tjenestegrene, navnlig mellem Generaldirektoratet for Personale og Administration (GD IX) og GD XXIII samt mellem Kommissionen og fagforeningen *Renouveau et démocratie*.

Ved skrivelse af 25. oktober 1995 meddelte hr. Chêne fra Direktoratet for Personale i GD IX formanden for denne fagforening følgende: »Jeg kan bekræfte over for Dem, at GD XXIII som led i organisationen af sine ressourcer har givet afkald på en af disse ledige midlertidige stillinger i kategori A, og at der følgelig er en reserve af beståede ansøgere, som endnu ikke er blevet udnyttet. Det er klart, at denne reserve fortsat vil være gyldig med henblik på besættelsen af fremtidige midlertidige A-stillinger, som kræver samme profil. Hvad angår den midlertidige stilling i

lønklasser B1 kan jeg ligeledes bekræfte over for Dem, at der er sket en udvælgelse efter de sædvanlige fremgangsmåder, og at der er sket en ansættelse.«

Den 20. oktober 1995 indgav sagsøgeren en klage over de anfægtede afgørelser, som sagsøgte ikke besvarede.

Formaliteten

Det forhold, at en ansøger har deltaget i en udvælgelsesprøve, efter hvis afslutning han efter rangorden er opført på egnethedslisten, godtgør hans interesse i ansættelsesmyndighedens opfølgning af udvælgelsesprøven. I dette tilfælde havde overførslen af den omtvistede stilling og dens erstatning med en stilling i kategori B forhindret sagsøgeren i at blive udnævnt til den stilling, der var genstand for udvælgelsesprøven, og som han havde evner til at beklæde, da han havde bestået udvælgelsesprøven. Kommissionens afgørelse om ikke at opfølge udvælgelsesproceduren indeholdt derfor et klagepunkt mod sagsøgeren (præmis 25 og 26).

Henvisning til: Domstolen, 24. juni 1969, sag 26/68, Fux mod Kommissionen, Sml. 1969, s. 31, org. ref.: Rec. s. 145, præmis 3; Retten, 14. februar 1990, sag T-38/89, Hochbaum mod Kommissionen, Sml. II, s. 43, præmis 8; Retten, 20. september 1990, sag T-37/89, Hanning mod Parlamentet, Sml. II, s. 463, præmis 23.

Realiteten

Det første anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens bestemmelser om besættelse af ledige stillinger og af begrundelsespligten i vedtægtens artikel 25

Selv om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (vedtægten) ikke forpligter ansættelsesmyndigheden til efter en påbegyndt ansættelsesprocedure at besætte den stilling, der er blevet opslået ledig, gælder det dog i almindelighed, at ansættelsesmyndigheden i forbindelse med besættelse af en stilling, der er blevet opslået ledig, skal foretage en udnævnelse på grundlag af resultaterne af den pågældende udvælgelsesprøve, og den kan kun fravige denne regel af ganske væsentlige grunde, som da klart og fuldstændigt skal fremgå af afgørelsen (præmis 33).

Henvisning til: Fux mod Kommissionen, præmis 11 og 12; Domstolen, 9. februar 1984, forenede sager 316/82 og 40/83, Kohler mod Revisionsretten, Sml. s. 641, præmis 22; Hanning mod Parlamentet, a.st., præmis 48; Retten, 18. marts 1997, sag T-35/96, Rasmussen mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 187, præmis 60.

Da udvælgelsesproceduren blev annulleret, kendte Kommissionen de ansøgers identitet, som var blevet opført på egnedhedslisten, og som opfyldte de nødvendige betingelser for at blive udnævnt til den omtvistede stilling. I et sådant tilfælde var institutionen forpligtet til faktisk at bringe en foranstaltning til de berørtes kundskab, som påvirkede dem individuelt (præmis 34 og 35).

Henvisning til: Rasmussen mod Kommissionen, a.st., præmis 34.

Den begrundelsespligt, der følger af artikel 11, stk. 1, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne, sammenholdt med vedtægtens artikel 25, stk. 2, har til formål dels at give den pågældende et tilstrækkeligt grundlag for at bedømme berettigelsen af afslaget på hans ansøgning og hensigtsmæssigheden i at anlægge sag

ved Retten, og dels at gøre det muligt for denne at udøve sin legalitetskontrol (præmis 36).

Henvisning til: Retten, 12. februar 1992, sag T-52/90, Volker mod Parlamentet, Sml. II, s. 121, præmis 40; Retten, 18. april 1996, sag T-13/95, Kyrpitsis mod ØSU, Sml. Pers. II, s. 503, præmis 74.

I dette tilfælde havde sagsøgte ikke givet sagsøgeren nogen oplysning om overførslen af den omtvistede stilling. Under sådanne omstændigheder er der ikke givet nogen som helst begrundelse for Kommissionens afgørelse om ikke at udnævne sagsøgeren til den omtvistede stilling. En sådan mangel kan ikke afhjælpes ved forklaringer, der afgives efter anlæggelse af en sag, for på dette stadium opfylder sådanne forklaringer ikke længere deres funktion (præmis 37 og 38).

Henvisning til: Kyrpitsis mod ØSU, a.st., præmis 68-74.

Det andet anbringende om magtfordrejning

Der kan kun antages at foreligge magtfordrejning, når der er ført bevis for, at ansættelsesmyndigheden ved at udstede en retsakt, som anfægtes, har forfulgt et andet formål end det, der tilsigtes med de omtvistede bestemmelser, eller hvis det på grundlag af objektive, relevante og samstemmende indicier fremgår, at den pågældende retsakt er blevet udstedt for at opnå andre formål end de angivelige. I dette tilfælde havde sagsøgeren ikke ført bevis for en eventuel magtfordrejning (præmis 46 og 47).

Henvisning til: Hochbaum mod Kommissionen, præmis 22; Retten, 2. februar 1995, sag T-106/92, Frederiksen mod Parlamentet, Sml. Pers. II, s. 99, præmis 47; Retten, 22. marts 1995, sag T-586/93, Kozonis mod ØSU, Sml. Pers., II, s. 203, præmis 73; Rasmussen mod Kommissionen, a.sat., præmis 70.

Det tredje anbringende om tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning

Sagsøgeren kunne ikke med rette forvente, at ansættelsesmyndigheden fuldførte den pågældende udvælgelsesprocedure. Vedtægten forpligter nemlig ikke ansættelsesmyndigheden til efter en påbegyndt ansættelsesprocedure at besætte den stilling, der er blevet opslået ledig (præmis 54).

Henvisning til: Hanning mod Parlamentet, a.st., præmis 48.

Desuden kan ingen tjenestemænd påberåbe sig tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, såfremt administrationen ikke har afgivet præcise løfter. Hverken sagsøgerens opførelse på egnedslisten eller Kommissionens skrivelse af 22. august 1994, som underrettede ham om, at han var opført på denne liste, eller skrivelsen fra hr. Bombassei til hr. von Moltke af 4. august 1994 indeholdt præcise løfter om, at han ville blive udnævnt til den omtvistede stilling, så meget desto mere som han ikke havde nogen subjektiv ret hertil (præmis 55 og 56).

Henvisning til: Retten, 27. marts 1990, sag T-123/89, Chomel mod Kommissionen, Sml. II, s. 131, præmis 26; Retten, 11. juli 1996, sag T-587/93, Ortega Urretavizcaya mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 1027, præmis 57; Rasmussen mod Kommissionen, a.st., præmis 63.

Konklusion:

Kommissionens afgørelse om ikke at udnævne sagsøgeren til midlertidigt ansat i lønklasse A4/A5 i Generaldirektoratet for Erhvervspolitik, Handel, Turisme og Erhvervsdrivende Foreninger efter udvælgelsesprøve 62T/XXIII/93 annulleres.